

DO TEK

Informace pro farnost Vlašim

Říjen 2012

Náklady na tisk 8 Kč

Panna Maria Fatimská

Zjevení Panny Marie ve Fatimě

Zjevení v portugalské Fatimě začalo v roce 1916 trojím zjevením anděla desetileté Lucii Santosové, devítiletému Františkovi a sedmileté Jacintě Martovým. Po této duchovní přípravě docházelo každý měsíc **od 13. května do 13. října 1917** ke zjevením Panny Marie. Tento cyklus šesti zjevení byl ukončen slunečním zázrakem. I když dětem zpočátku nikdo nevěřil a zažily krušné chvíle a výslechy, díky ochraně Panny Marie byly všechny komplikace a pomluvy překonány a tato mariánská zjevení po důkladném teologickém šetření byla uznána Církví jako pravá dne 13. října 1930.

Zjevení ve Fatimě začala v době, kdy v Portugalsku vládl mimořádně silný protináboženský duch a křesťanství bylo velmi pronásledováno. Fatimské události během roku po ukončení zjevení zcela změnily tuto negativní nábožensko-politickou situaci.

Již při prvním setkání anděl děti povzbuzoval k úctě k Bohu a v této souvislosti je naučil modlitbu: Můj Bože, věřím v tebe, klaním se ti, doufám v tebe, miluji tě. Prosím tě za odpuštění pro ty, kteří v tebe nevěří, kteří se ti neklanějí, kteří v tebe nedoufají a tebe nemilují.

Při druhém setkání je velmi povzbuzoval k modlitbě a obětím. Řekl jim, že ze všeho mohou učinit oběti a nabídnout je Pánu.

Při třetím setkání je povzbuzoval k eucharistické úctě a naučil je následující modlitbu: Nejsvětější Trojice, Otče, Synu a Duchu svatý, klaním se Ti v nehlubší úctě. Přináším ti oběť Tvého drahocenného Těla, Krve, Duše a Božství našeho Pána Ježíše Krista, který je přítomen ve všech svatostáncích na celém světě, na usmíření za všechna pohanění, znesvěcování a za lhostejnost, která Ho tak uráží. Pro nekonečné zásluhy Jeho Nejsvětějšího Srdce a na přímluvu Neposkvrněného Srdce Panny Marie prosím Tě za obrácení ubohých hříšníků.

13. října 1917 přišlo, na Cova da Iria vyběhla Lucie lid, aby zavřel deštníky a modlil se růženec. Pak přišla Paní a řekla Lucii: „Chci ti říci, aby zde postavili k mé počtě kapli; jsem Panna Maria, královna růžence! Modlete se nadále denně růženec. Válka se chýlí ke konci a vojáci se brzo vrátí domů.“ Následovala Luciina prosba za nemocné a hříšníky. K jejím žádostem o uzdravení P. M. řekla: „Některé ano, jiné ne. Musí se polepšit a prosit za odpuštění svých hříchů. Ať neuráží Boha, byl už tolik urážen.“ Pak

rozevřela ruce a nechala je zazářit odrazem slunce; a zatímco se vznášela vzhůru, promítlo se její světlo do slunce. Pak spatřili vedle slunce sv. Josefa s Ježíškem a jejich žehnání; pak Krista a P. Marii Bolestnou a znovu P. Marii jako P. M. Karmelskou, vše jak měli slíbeno.

V té době nastal sluneční zázrak. Ustal déšť, roztrhly se mraky a ukázal se sluneční kotouč v podobě stříbrného měsíce, který začal vířivě kroužit jako ohnivé kolo, metaje všemi směry pruhy světél v barvách žluté, zelené, červené, modré, fialové, které ozařovaly oblaka, stromy, skály i lid. Pak se na několik vteřin zastavilo a nejhýřivější světelné kolo se znovu roztočilo. Ještě znovu se zastavilo a roztočilo ještě v rozmanitějším oslnivém víření. Pak všichni zažili pocit, jakoby se odpoutalo od oblohy a padalo na ně. Lidé padali na kolena do bláta a vzbuzovali lítost nad svými hříchy. Tyto výjevy, trvající asi 10 minut, vidělo na 70 000 lidí nejen přímo nad místem, ale i ve vzdálenosti více kilometrů. Po skončení slunečního úkazu lidé měli šaty dokonale suché.

Fatimská Panna Maria vyzývá k obrácení, k pokání, k modlitbám za hříšníky. Chce jediné to, co její Syn. Jedná se o lásku, které on učí v evangeliu. Ve své lásce k nám a za naši spásu šel do krajnosti. Stále jde o záchranu duší, to se neobejde bez lásky a ta je naší spásou, neboť Bůh je Láska a žít v lásce znamená žít v Bohu.

V roce 1925 se zjevila Panna Maria Lucii z Fatimy a žádala ji o smírnou pobožnost k jejímu Neposkvrněnému Srdci po pět za sebou jdoucích prvních sobot v měsíci. Součástí této pobožnosti má být svatá zpověď, sv. přijímání, modlitba růžence a čtvrt hodinové rozjímání o růžencových tajemstvích.

Mnohé z těchto zaslíbení se často tradují tak, jako by Srdce Ježíšovo či Srdce Mariino bylo automaticky na spásu, ctnostný život, úspěch ve všem a na život zbavený utrpení, nejistot a úzkostí. Avšak ani vykonání těchto pobožností nezabavuje člověka svobodné vůle, kterou může samozřejmě použít ke zmaření všech těchto darů. Daná přislíbení jsou nabídkou, kterou je nutno ve víře a naději přijmout.

AMEN 6/2001

Ohlédnutí P. Sklenáře za setkáním rodin s papežem

Pokračování z minulého čísla

Práce

Druhé hlavní téma se týkalo tématu práce. Otázku pokládala Svatému otci rodina z Řecka. Z toho důvodu tedy byl v katechezi kladen hlavní důraz na ekonomickou krizi. V nedělním kázání se pak Svatý otec zaměřil na téma práce z trochu větší perspektivy.

Velmi často bývá práce nesprávně vnímána jako důsledek, trest za hříchy. Když se ale dobře podíváme do knihy Genesis, její první dvě kapitoly předkládají dva příběhy o stvoření. V prvním příběhu je člověk vyzván k tomu, aby si podmanil zemi (Gen 1,28). České slovo „podmanit“ je spojením dvou slov. „Pod“ a „manus“ (ruka). Podmanit si tedy znamená dostat pod ruku. Víme moc dobře, že pod ruku se nám mohou dostat věci dvojnásobným způsobem. Tím, že věci ničím, nebo tím, že věci vyrábím. Člověk je Bohem vyzván k tomu, aby dostával věci pod ruku tím způsobem, že se spolupodílí na Božím stvořitelem díle. To ostatně zcela zřetelně praví druhý příběh o stvoření, když říká, že „nebylo na zemi ještě žádné polní křovisko ani nevzcházela žádná polní bylina, neboť Hospodin Bůh nezavlažoval zemi deštěm, a nebylo člověka, který by zemi obdělával“. (Gen 2,5). Člověk je povolán k tomu, aby svou prací spolupracoval na Božím díle. Podle biblického podání se tedy člověk prací spolupodílí jak na Božím stvořitelem díle, tak na jeho díle spásy. To je jeden ze základních rozměrů práce.

Krásným způsobem hovoří o práci rovněž vstupní modlitba z památky sv. Josefa, Dělníka. V ní se modlíme: „Bože, Stvořiteli světa, podle tvé vůle je úkolem lidského pokolení obdělávat zemi a rozvíjet své schopnosti prací...“. Tato vstupní modlitba tedy mimo jiné zdůrazňuje ještě druhý základní prvek. Práce neslouží jen k rozvoji světa, ale také k rozvoji každého člověka, k rozvoji jeho schopností. Tyto dva prvky by měly být primárními motory našeho rozhodování, volby našeho zaměstnání. Ano, otázka práce v dnešní době je jistě otázkou palčivou. Mnozí zaměstnavatelé z nás pod výhružkou propuštění činí otroky. Rovněž rostoucí rodina od nás vyžaduje zabezpečení, vyžaduje, abychom přinášeli do domácnosti dostatečný obnos peněz. Svatý otec během setkání v Miláně právě v tomto kontextu apeloval také směrem

ke státníkům. Zdůrazňoval jim, že je třeba tento stav změnit. Že je třeba změnit tento „otrokářský“ systém.

Vraťme se ale k uvažování o věcech, které můžeme změnit my sami. Velké nebezpečí dnešní doby ve vztahu k práci je postoj utilitarismu, totiž toho, že k práci přistupuji jen jako ke zdroji výdělků. Pak se totiž stává základní otázkou, co z toho budu mít, respektive kolik si vydělám, kolik korun přinesu domu. Pokud přistupujeme k práci tímto utilitaristickým způsobem, pak podobný způsob uvažování přenášíme také do vztahů, do manželství, do našich rodin. První otázkou se nestává otázka po osobě, po vztahu, ale otázka po prospěšnosti, co z toho budu mít já. Tím se tak znovu vytrácí prostor pro manželství jako dávání se a následného přijímání. Je třeba znovu si uvědomit, že v přístupu k práci, k zaměstnání je třeba mít v první řadě na paměti rozvoj společnosti (rozvoj, spása tohoto světa) a rozvíjení svých vlastních schopností. Člověk není stvořen pro práci, aby se stával jejím otrokem, ale práce je pro člověka velkým darem, prostřednictvím práce má člověk uskutečňovat svůj život a naplňovat smysl tohoto světa.

Během sobotního večera svědectví se Svatý otec dotkl také otázky ekonomické krize. V první řadě opět apeloval na vlády národů, že v uzavíraných zákonech nemají jednat populisticky, ale mají usilovat o prosazování idejí, mají usilovat o blaho všech. Nemůžeme snad zůstat u apelu směrem k politikům. Každý z nás se musí vydat po cestě nějaké činnosti. Každý z nás se musí snažit dělat, co jen je možné. Myslet na sebe, na rodinu a na druhé s velkým smyslem pro odpovědnost a s vědomím, že oběti (sacrifici – posvěcování) jsou nezbytné, aby bylo možné postoupit vpřed. I když se dříve nastíněná idea přístupu k práci mohla zdát velmi obtížná, možná právě v jejím uskutečňování se zračí odpověď na krizi těchto let.

V dnešní době, kdy už v krizi jsme, nabízí Svatý otec ještě jednu pomoc. V Evropě existuje síť různých partnerství, kulturní výměny... Právě to by se mohlo stát vzorem pro partnerství mezi jednotlivými rodinami: partnerství, které se projevuje tím, že konkrétní rodina přijme svou zodpovědnost za pomoc jiné rodině, která se nachází v tíživé situaci, a to jak v naší farnosti, tak také překračující její hranice. Je třeba si skutečně uvědomit, že v naší zemi se mnozí máme nebývale dobře (dobré je třeba si uvědomit, že ani králové dřívějších dob nežili v takovém přepychu, v jakém žijeme my – ani Karel IV. se neměl tak dobře, jako se máme my). Svou zodpovědnost ale můžeme prožívat také přes hranice. A to tím způsobem, že rodiny Západní Evropy

projeví svou pozornost vůči rodinám jiné země či jiného kontinentu. Ještě jednodušší je tento aspekt prožívat na úrovni farností (adopce,...) diecézí (charita).

Neopomenutelné místo pak musí mít modlitba. A to nejen jako vyslovování pouhých slov, ale jako akt, který otevírá srdce vůči Bohu, který dává kreativitu při hledání řešení.

Pokračování příště

Rok víry

11. října 2012 – 24. listopadu 2013

Milí farníci, drazí bratři a sestry!

Blíží se datum 11. října. **Na tento den připadá první den Roku víry, který je vyhlášen papežem Benediktem XVI.** na období od 11. října 2012 do 24. listopadu 2013. **Bude to čas plný významných událostí a jeho** cílem je povzbudit víru věřících, kteří v každodenních těžkostech nepřestávají svěřovat svůj život Pánu.

„Jedině skrze víru roste víra,“ poznamenává Svatý otec v apoštolském listě **Porta fidei** vyhlášujícím Rok víry v souvislosti s 50. výročím zahájení Druhého vatikánského koncilu a 20. výročí vydání Katechismu katolické církve. Předseda Papežské rady pro novou evangelizaci Rino Fisichella poukázal na historické pozadí této iniciativy Benedikta XVI.: „Rok víry byl naposledy vyhlášen v roce 1968 a jeho smyslem bylo připomenout výročí mučednictví apoštola Petra. Nezapomínejme, že se psal rok, který představuje v myslích mnoha lidí dodnes zvláštní dějinné období. Papež Pavel VI. chtěl tehdejší Rok víry zakončit slavnostním vyznáním víry, které sám napsal a je známo pod názvem **Krédo Božího lidu**. Kromě významných jubileí, jako je půlstoletí od zahájení koncilu a dvacet let od vydání Katechismu, však byla přijata myšlenka dát zvláštní prostor reflexi víry v kontextu všeobecné krize a není třeba skrývat, že existuje určitá krize víry.“

V aktuálním historickém kontextu, který je charakterizován sekularismem, existuje tendence „žít ve světě, jako by Bůh neexistoval.“ Křesťanské společenství nabízí Rok víry těm, kteří zakoušejí stesk po Bohu a touhu setkat se s ním.

První událostí Roku víry bude v neděli 21. října kanonizace šesti mučedníků a svědků víry. Potom proběhne celá řada další iniciativ, mezi nimiž je třeba zmínit zvláště Světové setkání mládeže v Riu de Janeiru v červenci příštího roku. Kongregace pro bohoslužbu a svátosti schválila u příležitosti blížícího se Roku víry zvláštní mešní formulář nazvaný „Za novou evangelizací“. Při této příležitosti bude také zdůrazněn význam lidové zbožnosti. Lidová zbožnost je velmi důležitým výrazem života víry, kterou zvláštním způsobem zviditelňuje na poutních místech. Tyto svatyně jsou privilegovanými místy víry a nové evangelizace. Miliony a miliony lidí totiž každoročně přicházejí na různá poutní místa.

Vstupme tedy i u nás ve vlašimské farnosti do tohoto Roku víry s touhou učinit i ve svém duchovním životě určitý pokrok. Nespokojme se s průměrností a lhostejností na naší životní cestě do Božího království.

Už svatý Maxmilián Kolbe píše v první polovině minulého století, že „...v současné době můžeme totiž se zármutkem pozorovat, jak se šíří v různých podobách – a to nejen mezi lidmi ve světě, ale i mezi řeholníky – jakási epidemická choroba, zvaná indiferentismus. Bůh je však hoden nekonečné slávy, a proto je naším prvním a hlavním úkolem, abychom mu podle svých skrovných možností vzdávali co největší slávu, i když takovou, jakou si od nás zasluhuje, mu pro svou ubohost nikdy nemůžeme vzdát.“

Indiferentismus, laxnost, nezájem, lhostejnost je epidemie, která nevymizela ani v dobách našich. Jediný boj, který je s ní úspěšný, je boj s pomocí Boží. Staré české úsloví nám říká: „Člověče, přičiň se a Pán Bůh ti pomůže“. Rok víry je pro nás nabídkou Boží pomoci, která má konkrétní podobu. V rámci Roku víry se bude konat mnoho jmenovaných akcí na úrovni světové církve.

Nicméně i na úrovni místní církve a farnosti je mnoho příležitostí jak rozvíjet, doplňovat a rozšiřovat svůj obzor víry. Stačí se podívat na přehled pravidelných i mimořádných akcí, které se u nás ve farnosti dějí. Jsou koncipovány tak, aby si mohl vybrat opravdu každý.

Vaši kněží budou velmi rádi, když si v boji s oním indiferentismem, lhostejností, o které píše svatý Maxmilián Kolbe, vybere každý farník podle svého věku, stavu, zaměření, zájmu nebo dokonce nadšení.

Rok víry je příležitostí pro každého z nás udělat opět jeden krůček přičinění směrem k Bohu, který nám rád pomůže.

Požehnaný rok víry na Pánu vyprošuje a Vám žehná

VÁŠ FARÁŘ P. JAROSLAV

Čtrnáct pražských mučedníků

Pražští mučedníci byli bratři františkáni, kteří roku 1604 obsadili trosky kláštera u Panny Marie Sněžné a začali ho renovovat. Pocházeli z různých evropských národů: Itálie, Německa, Španělska, Holandska a dalších, prožili však již nějaký čas na našem území (přišli do Prahy z Brna a Olomouce) a ovládali téměř všichni češtinu.

Za doby vpádu pasovských vojsk do Čech roku 1611 byli nařčeni z kolaborace s katolickým vojskem, na masopustní úterý 15. února 1611 do jejich kláštera vtrhla pražská lůza a bratry bez milosti pobila. Jejich těla zůstala několik dní pohozena na svých místech, až v sobotu byli pohřbeni v křížové chodbě kláštera a později v kapli sv. Michala.

Již pět let po smrti Čtrnácti pražských mučedníků poručil pražský arcibiskup Jan Lohelius (1549–1622) těla exhumovat a pohřbít v kapli Panny Marie. Při této příležitosti bylo shledáno, že podlehla jen minimálnímu rozkladu. V této kapli – dnes zasvěcené sv. Michalu – odpočívají dodnes, a to pod oltářem sv. Petra z Alkantary, který byl postaven teprve v 2. polovině 17. století. Soukromá úcta k nim nebyla nikdy přerušena a výroční památka jejich smrti byla slavena vždy nějakou formou pobožnosti.

První kroky k beatifikačnímu procesu byly učiněny v 70. letech 17. století, jisté překážky však znemožnily jeho pokračování. Podobně proces započatý v letech 1907–1910 nebyl skončen. Teprve v letech 1933–1944 proběhl řádný diecézní beatifikační proces, jehož akta byla dne 13. října 1947 předána do Říma. Ostatky umučených řeholníků byly tehdy exhumovány, prohlédnuty a identifikovány. Byli vyslechnuti svědkové dokazující pověst svatosti, absenci nepřiměřeného kultu a dále odborníci, zejména historikové (např. Dr. Blažej Ráček SJ, profesor Josef Pekař a jiní). Následující politická situace, spojená s přerušáním diplomatických styků s Římem a útlakem církve, odsunula řešení na více než 40 let.

K dalším krokům došlo až po roce 1989. Podle vyžádaných pokynů z Říma zpracoval Petr Alkantara Houška OFM jako vicepostulátor roku 1991 přehledný dokument o kauze, který byl předán české biskupské konferenci. Listem datovaným v Praze 25. února 1992 požádali biskupové Československa o obnovení procesu. Kongregace pro svatořečení stvrdila dekretem ze dne 20. dubna 1994, že diecézní proces byl po pečlivém prozkoumání shledán platným a že tudíž záležitost má být směřována k účinnému završení.

Relátorem pro „pražskou“ kauzu čtrnácti bratří františkánů byl jmenován jezuita Polák P. Jeroným Fokcinski. Pro dobově současné svědectví v 17. století je nutno sáhnout po písemných pramenech. Existuje osm ověřených svědectví uchovaných v archivu českomoravské františkánské provincie. Byla sice pojata do materiálu arcidiecézního procesu, avšak po odstupu padesáti let bylo dnes třeba jejich přepsání podle moderní historicko-kritické metody. Řádový postulátor františkánského řádu pověřil touto prací polského odborníka františkána Polykarpa Nowaka, který se úspěšně zhostil tohoto úkolu během jednoho měsíce ke spokojenosti relátora.

V roce 2004 bylo v Římě publikováno tzv. *Positio super martyrio*, obsáhlý spis, který je podkladem pro jednání komisí. Zhruba v téže době proces hodnotila první komise Kongregace pro svatořečení, komise historiků. Na jaře roku 2011 projednávala kauzu komise teologů Kongregace pro svatořečení.

Po 401 letech od mučednické smrti františkánů, Bedřicha Bachsteina a jeho druhů, se těmto našim bratřím dostalo cti, že budou zapsáni do seznamu blahoslavených. Papež Benedikt XVI. jejich kauzu uzavřel a v sobotu 13. října 2012 navštíví Prahu kardinál Angelo Amato, který je slavnostně vyhlásí za blahoslavené.

Čtrnáct pražských mučedníků bude blahorečeno dne 13. října 2012 při slavnostní mši svaté v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha.

Program v katedrále začíná v 9 hodin, mše svatá v 10 hodin.

O dětech v kostele

Drazí bratři a sestry, od začátku září jsme začali v naší farnosti uskutečňovat jednotlivé návrhy pastoračního plánu farnosti. Jednou z těchto věcí jsou rovněž páteční dětská odpoledne. Na první pátek v září se sešlo přibližně 30 dětí, které odpolední setkání zakončily spolu s námi slavením mše svaté. Tak velká účast dětí se samozřejmě odrazila nejen v rázu slavení mše svaté, ale také v tom, jaké „ticho“ bylo, respektive nebylo v kostele. Je zcela přirozené, že pokud bylo v kostele 30 dětí, bylo tam rovněž trochu rušněji. Tento šrumec nás jistě ruší v běžném soustředění se na mši svatou a některé lidi může dokonce odrazovat od toho chodit v pátek do kostela. To by ale nebylo dobře, protože cílem zavedení dětských odpolední není vyhnat lidi z kostela, ale naopak přivést do něho i mladší generace, především rodiny s dětmi.

Využijí proto této příležitosti, abych se zamyslel nad přítomností dětí v kostele. Je to otázka, kterou si klade snad každý věřící člověk: mají být děti v kostele (s tím, že „ruší“ rodiče, případně další lidi v kostele), nebo v něm být nemají?

Během mého více jak ročního působení v této farnosti jste snad vyzorovali, že jsem zastáncem toho, aby děti do kostela chodily. Důvodů, které vidím, je více. Jedním z nich je, že by dítě mělo již od prvních okamžiků, kdy začne vnímat a reflektovat, co se kolem něj děje, vidět, že kostel do jeho života přirozeně patří. Že není něčím, do čeho ho rodiče začali nutit až v několikátém roku jeho života. Rovněž je dobré, aby viděly, jak se rodiče modlí, jak rodiče vstupují do vztahu s Bohem. A význam má jistě také to, že ve mši svaté stojí před Boží tváří celá rodina, a ne jen někteří její členové.

Já bych ale viděl ještě jeden velký význam, který se netýká jen dítěte, nebo rodiny, ale týká se celého farního společenství. A nad tímto významem bych se teď rád zamyslel.

Když rodiče přináší dítě ke křtu, obřad začíná uvítáním u vchodu do kostela. Následně kněz společně s rodiči a kmotrem vstupují do kostela. Tento liturgický průvod vyjadřuje, že církev přijímá dané dítě do svého společenství. Pokud se křest uděluje v neděli při mši svaté, jak je ostatně

doporučeno v případě, že se křtí dítě rodičů, kteří chodí pravidelně do farního kostela, pak je tento liturgický průvod velmi výmluvný. Celé shromážděné společenství (ale i to, které není z nějakého důvodu přítomno), s radostí přijímá dítě do svého středu. Společenství neříká, že jej přijímá až za 10 let, kdy může být společenství přínosné. Ne, společenství ho přijímá právě teď, v tom věku, kdy je přinášeno ke křtu. Přijímá to dítě právě takové, jaké je, tedy i s jeho projevy, mezi něž patří i to, že dítě například pláče, nebo že dvouleté dítě bude pobíhat v rámci nějakých mezí po kostele. Zdá se mi tedy nelogické a nesprávné říkat, že dítě do kostela nepatří, případně že je špatné, pokud se tam jako dítě projevuje. Vnímám to tak, že společenství odmítá uskutečňovat to, co vyjádřilo při udílení svátosti křtu.

Tím samozřejmě není nikterak řečeno, že rodiče mohou nechat dítě v kostele dělat, co se mu zamane. Rodiče se musí různými způsoby snažit, aby dítě „nerušilo“ příliš. Tak mu například nedávají věci, které vytváří hluk, neponoukají ho svými pohledy k předvádění se (to ale ani ostatní lidé) apod. A já věřím, že rodiče zdejší farnosti se o toto opravdu s láskou snaží, že dělají vše pro to, aby shromážděné společenství věřících mohlo opravdu slavit mši svatou.

Páteční dětská odpoledne tedy pro nás mohou být výzvou. Ano, v tento den je v kostele větší hluk, než jsme běžně zvyklí. Naše soustředěnost nemůže být taková, jako kdybychom byli v kostele sami. Ale zároveň můžeme mnohem intenzivněji zakoušet společenství. Můžeme se radovat z toho, že zdejší farnost nevymírá, že jsou tu nové generace, které přijímají to, čím žijeme, které přijímají víru, kterou jim předáváme. Páteční dětská odpoledne by neměla být dnem, kdy nás děti vytáčí a vyhánějí z kostela, kdy se farnost rozděluje na starší a mladší generaci. Naopak se tato odpoledne mohou stát dnem, kdy se při slavení mše svaté setkávají staří s mladými, kdy mohou děti a rodiny zakoušet, že jsou do našeho společenství skutečně přijímáni a kdy se staří zase mohou radovat z toho, že víra, kterou žijí a kterou předávají, neumírá, ale je v našem městě předávána i dalším generacím.

P. MARTIN SKLENÁŘ

Dopis národního ředitele Papežských misijních děl k Misijní neděli 21. října 2012

Milí přátelé misií,

v jedné chudé krajině se stal zajímavý příběh. V zemi byl řadu let válečný konflikt a mnoho chudých lidí přišlo často i o to málo, co měli. Bylo obtížné najít obživu, a to zvláště v odlehlých rybářských oblastech, které byly válkou a chudobou zasaženy nejvíce. Když se však počítal výtěžek sbírek z farností během Misijní neděle, došlo k nečekanému překvapení. Diecéze, do níž patřily chudé rybářské oblasti, dala ve srovnání s ostatními o mnoho víc. Velmi brzy se přišlo i na to, čím to bylo. Chudí rybáři, kteří dobře věděli, co bída a hlad znamená, se totiž rozhodli věnovat pro misie výtěžek jednoho dne, a tím pomoci lidem, kteří trpí třeba ještě větší nouzí.

Prožíváme světovou Misijní neděli, ke které nás zve sám Svatý otec a jehož letošní misijní výzva je spojená s Rokem víry. Připomíná nám, že víra je světlo, jež nesmí být nikdy ukryto; nejdůležitější dar, který si nemůžeme nechat pro sebe. V této chvíli chci každému z Vás poděkovat za všechno, co jste si během loňské Misijní neděle i přes uplynulý rok nenechávali pro sebe, ale rozdělili se (mnohdy ze svého nedostatku) s potřebnými v misiích. Celkem jsme dostali přes 26 milionů korun, z toho 14 milionů bylo z Misijní neděle, 8 milionů jste věnovali chudým dětem a necelé 4 miliony na bohoslovce v misiích. Zprávy, které dostáváme z misií, potvrzují, jak je tato pomoc opravdu potřebná a dobře využívaná – zvláště když je nesená Vašimi modlitbami, obětmi a láskou!

Protože situace v misiích vyžaduje i nadále naši velkou pozornost, dovoluji si Vás i letos požádat o štědrou spolupráci. Výtěžkem Misijní neděle chceme letos podpořit především pomoc do Zambie, aby se mohlo ve třech diecézích postavit 5 far a 3 kláštery, rozšířit 2 řeholní domy, opravit zchátralý dům, koupit 1 auto a audiovizuální techniku pro pastorační aktivity místní radiové stanice, uskutečnit biblický formační program, zaplatit formaci katechistů apod.

Kromě této sbírky na Misijní neděli máme od letošního roku na starosti sponzorování přibližně 300 bohoslovců ze čtyř seminářů v Zambii, na Srí

Lance a Papui–Nové Guineji. Jednotlivci, rodiny, společenství i farnosti se mohou stát sponzory konkrétních bohoslovců a být s nimi v kontaktu. Rok studia stojí 15.000 Kč. Kvalitní vzdělání, lékařskou péči i základní pomoc sirotkům, hladovým a jinak trpícím dětem chceme umožnit v Zambii, Ugandě, na Srí Lance, v Indii a dalších pěti zemích. Další informace získáte na našem novém webu www.missio.cz.

Během jednoho dne se toho děje v misiích mnoho. Kvůli bídě musí např. zemřít 15 000 dětí. Najdou se ale i rybáři, kteří nejedí, aby výtěžek jednoho celého dne mohli věnovat misiím. Pokud chceme, můžeme se k nim připojit, a právě tímto způsobem oslavit 100 let od vzniku Misijních děl u nás. Kéž nás v našem misijním úsilí každým dnem vede Panna Maria, Královna misií.

P. Jiří ŠLÉGR
NÁRODNÍ ŘEDITEL PMD

Modlitba Papežských misijních děl dětí

Ježíši můj, mám Tě rád, jsi můj věrný kamarád.
Modlitba k tobě letí, prosím Tě za všechny děti.
Potřebným chci pomáhat, lásku, radost rozdávat.
Pane Bože, při mně stůj, chci být misionář tvůj.
Svatá Maria, Královno nebe, o pomocnou ochranu prosíme Tebe.
Amen.

Pro děti

Najdi 8 rozdílů.

Se svolením přejato z omalováněk La vita di Francesco, vydalo nakladatelství Paoline, autor: Franca Vitali, zdroj www.detem.vira.cz

Svátek svätce na obrázku si připomínáme v říjnu. Pocházel z Itálie a založil mnišský řád. Doplň jeho jméno a obrázek vybarvi.

Dva berani!

Dva berani se potkali na úzké lávce nad hlubokým potokem. Jeden chtěl sem, druhý zase tam. „Jdi mi z cesty!“ zvolal první. Ale druhý křičel: „To by bylo pěkné! Já byl na lávce dřív. Ty mi ustup z cesty a nech mě přejít!“ „Nechci“, odpověděl první, „mám zrovna takové právo jako ty!“ A tak se začali hádat. Žádný nechtěl ustoupit. Nakonec se pustili do boje. Sklonili hlavy, zlostně se proti sobě rozběhli a svými rohy vrazili do sebe. Přitom spadli oba z úzké lávky dolů do vody.

Jestli pak se někdy nechováte jako jeden z beranů?

Jak by se měli jeden k druhému zachovat, aby nedopadli tak špatně?

Ze života farnosti

7. října 2012 se od 16 h uskuteční v kostele sv. Jiljí koncert křesťanské folkové legendy **Oboroh.** **Oboroh** je folkrocková kapela z východních Čech, která se za 23 let své existence stala legendou. Téměř 25 tisíc prodaných nosičů, přes 850 koncertů v tuzemsku i po celé Evropě a léta zkušeností dala Oborohu přesvědčivost při koncertním provedení skladeb, ať už žalmů zhudebněných vedoucím kapely Slávkem Klecandrem, který v posledních letech vystupuje i sólově, nebo jiných písní, opatřených většinou jeho filozofujícími texty. Všichni jsou srdečně zváni!

V sobotu **20. října 2012 v 18 h** se v rámci festivalu **Podblanický hudební podzim** uskuteční v kostele sv. Jiljí vystoupení „Hudební meditace“. Vystoupí **Felix Slováček** (klarinet, soprán saxofon), Felix Slováček jr. (klarinet) a Kateřina Málková (varhany), slovem provází Alfred Strejček. Večerní **mše sv.** s nedělní platností **se přesouvá na 15 h.**

Biblické hodiny na faře

Zveme všechny na faru na **biblickou hodinu**. Bude se konat každou **2. a 4. středu v měsíci, vždy od 19 h.**

Páteční zpovídání

Každý pátek je pan kaplan po mši svaté k dispozici ke slavení svátosti smíření. Ve zpovědnici je **vždy** (pokud není řečeno jinak) do 21 h, ale v případě potřeby může tuto svátost slavit i později. Z důvodu, aby člověk nemusel dlouho čekat, je možné si od 19 do 21 h „zarezervovat“ konkrétní čas a dobu slavení této svátosti. Zarezervování času není ke svátosti smíření nutné, slouží pouze pro kajícíníka, který tak má jistotu, že nemusí v kostele příliš dlouho čekat. Ke svátosti smíření tak může přijít i ten, kdo není na papíru na zpovědnici napsaný.

Během adorace (18–19 h) se přistupuje ke svátosti smíření bez tohoto „rezervování si“ konkrétního času.

Sobotní „modlitební“ návštěvy v rodinách

Na začátku školního roku jsme byli povzbuzeni k tomu, abychom se připravovali na slavení nedělní liturgie tím, že si přečteme nedělní evangelium a že popřemýšlíme o tom, co nám chce sdělit, k čemu nás chce povzbudit. Sobotní večer se tak v našich rodinách může stát časem, kdy se rodina (manželé) scházejí ke společné meditaci a modlitbě nad Písmem svatým. Každému, kdo se o to chce pokusit, a neví si příliš rady, jak začít, nabízím svou pomoc. Velmi rád navštívím v sobotu večer (podle domluvy třeba i jindy) konkrétní rodinu a spolu s ní usednu alespoň na chvíli k této společné modlitbě.

To, o čem jste meditovali (jak vnímáte a „vykládáte“ daný úryvek evangelia, jak chcete toto evangelium uvádět během týdne do svého života) můžete napsat na papír a při mši svaté vhodit do ošatky vzadu v kostele (při mších předsedaných panem kaplanem). Pokud bude papír volně otevřítelný, pan kaplan si jej přečte a dotyčného člověka bude během týdne v jeho úsilí provázet svou modlitbou.

Prosba o pomoc s organizací dětských odpolední

V měsíci září se rozběhla v naší farnosti dětská odpoledne. Aby příprava a realizace tohoto odpoledne neležela na bedrech jednotlivců, je třeba, aby se zapojilo co nejvíce lidí. Pomoc může opravdu každý. I ta nejmenší pomoc je pomocí. Proto vás prosíme, abyste se nabídli přímo konkrétním animátorům, či panu kaplanovi, který vás na animátora odkáže. Je bolestnou realitou, že mnoho lidí z farnosti na žádost animátorů o pomoc odpovídá negativně, až skepticky.

Prosba o modlitbu za farnost

Prosíme všechny farníky, aby ve svých modlitbách pamatovali také na naši farnost a vyprošovali jí dary Ducha svatého v uskutečňování návrhů pastoračního plánu farnosti. Především modlitba starých a nemocných lidí zřetelným způsobem ukazuje, že i tito lidé patří do našeho společenství a že se aktivně podílejí na jeho životě a poslání.

Výuka náboženství pro dospělé

18. září začala **výuka náboženství pro dospělé** na téma svátosti a liturgické slavení. Bude probíhat celý školní rok **na faře každé úterý od 19 do 20 h.** Tématem celého školního roku 2012/2013 budou **dějiny spásy**. Cílem těchto hodin je podat ucelený pohled na křesťanský život.

Začíná také **výuka náboženství přes Internet**. Každý týden bude na webové stránky farnosti dodána jedna vyučovací hodina a přibližně **jednou za měsíc bude setkání na faře, a to v úterý v 17:30–18:30 a v 20:30–21:30**, na němž bude možné položit otázky a kde budou uvedena témata pro další období.

Všichni jsou srdečně zváni, aby se zapojili.

Příprava na svátosti

I v nadcházejícím školním roce bude probíhat příprava dětí i dospělých na udílení svátostí – ať již první svatá zpověď a první svaté přijímání, svátost biřmování nebo svátost manželství. Všichni, kteří mají zájem o jejich přijetí, ať se přihlásí v sakristii nebo přímo osobně u pana vikáře J. Konečného.

Adopce na dálku

Dopis od naší „dálkově adoptované dcery“ Glorie Namuddu

6. 3. 2012

Drahý Jaroslave Konečný,

jak se máte a jak se mají lidé v České republice? Já se mám dobře a jsem zdravá. Je teď období dešťů, takže lidé mají mnoho práce na zahradách. Naše škola má mnoho budov a tříd. Ve škole hrajeme různé hry a jsme šťastní. Ve škole také jíme, takže nemáme hlad a učíme se dobře. O Velikonocích budu mít dobré jídlo: maso s rýží a zeleninovými banány. Budu se bavit se svou rodinou a kamarády, takže budeme mít hezkou oslavu Velikonoc. To je vše od

GLORIE NAMUDDU

ZÁKLADNÍ ŠKOLA SV. JANA NEPOMUCKÉHO, KITULA

Katecheze a výuka náboženství

Pro předškoláky: úterý v 15 h na faře, kontaktní osoba Helena Formánková

ZŠ Vorlina:

- **1. třída:** úterý 11:40–12:25 v 1. A, kontaktní osoba Jitka Matějovská
- **2. a 3. třída:** středa 11:50–12:35 v 2. B, kontaktní osoba P. Martin Sklenář
- **4. a 5. třída:** středa 12:45–13:30 ve 4. A, kontaktní osoba P. Martin Sklenář
- **II. stupeň:** čtvrtek 12:35–13:20 v kuchyňce, kontaktní osoba Jitka Matějovská

ZŠ Sídliště:

- **třída:** středa 11:45–12:30, kontaktní osoba Eva Karmazínová
- **2. a 3. třída:** středa 11:45–12:30, kontaktní osoba Miluše Martínková
- **4. a 5. třída:** pátek 11:45–12:30, kontaktní osoba P. Martin Sklenář
- **II. stupeň:** středa 12:45–13:30, kontaktní osoba Eva Karmazínová

Gymnázium: pátek 13:45–14:30, učebna B87, téma: Vyznání víry, kontaktní osoba P. Martin Sklenář

Průmyslová škola: každou druhou středu 15:00–16:30 na faře, téma: Život z víry, kontaktní osoba P. Martin Sklenář; **účastnit se mohou i studenti z jiných škol**

Obchodní akademie: pro malý zájem studentů se zde náboženství nevyučuje. V případě zájmu je možné vyučovat náboženství v pátek od 12:45–13:30 a probírat knihy prorocké a sapienciální a knihy Nového zákona.

Misijní neděle 21. října 2012

Světový den modliteb za misie, slavený každoročně předposlední neděli v říjnu, je v České republice známý pod názvem Misijní neděle. Zve nás k ní sám Svatý otec – jeho letošní misijní výzva je spojena s Rokem víry. Připomíná nám, že víra je světlo, které nesmí být nikdy ukryto. Je to nejdůležitější dar, který si nemůžeme nechat pro sebe. Letos ji slavíme 21. října. Tento den je spojený s finanční sbírkou na podporu projektů Dila šíření víry.

Letošní Misijní neděle je také připomínkou **100. výročí působení Papežských misijních děl v České republice**. Spolek Dila šíření víry (první ze čtyř Misijních děl, dnes Papežské misijní dílo šíření víry) byl v Čechách a na Moravě zaveden v roce 1911, kdy byl prohlášen v ústředních diecézních listech. V roce 1912 byl uveden v život ustavením diecézních, vikariátních a farních ředitelů a vydáváním „Věstníku“ v českém jazyce.

Také v naší farnosti se k oslavám Misijní neděle připojíme. Již tradičně na tento den připravujeme akci **Misijní koláč**. V letošním roce chtějí Papežská misijní díla výtěžkem z misijní neděle podpořit především projekty v Zambii. Které konkrétně to jsou, se můžeme dočíst v dopise P. Jiřího Šlégra k Misijní neděli. Sbírký probíhají ve všech farnostech světa. Právě na účel podpory projektů PMD můžeme věnovat výtěžek jednoho pracovního dne.

Vyzýváme všechny farníky, kteří se chtějí připojit, aby své bábovky, buchty, koláče i další snadno porcovatelné výrobky domácí kuchyně přinesli **v sobotu 20. října 2012 od 14.30 do 15.30** hodin do besídky. Tam z nich připravíme balíčky, které budeme nabízet farníkům na Misijní neděli po ranní mši svaté před kostelem sv. Jiljí ve Vlašimi. Věříme, že stejně jako v minulých letech bude naše podpora misijních děl štědrá.

Kéž nás potřeby druhých nenechávají chladnými.

S POUŽITÍM MATERIÁLŮ PMD K MISIJNÍ NEDĚLI
MANŽELSKÉ SPOLEČENSTVÍ VLAŠIM

Dušíčkové pobožnosti 2012

Kondrac – pátek 2. listopadu

15:00 dušíčková pobožnost na starém hřbitově u kostela

15:30 mše svatá v kostele

+++++

Vlašim – pondělí 5. listopadu

16:30 pobožnost na hřbitově

18:00 mše svatá v kostele

+++++

Domašín – středa 7. listopadu

16:00 dušíčková pobožnost na hřbitově

17:00 mše svatá v kostele

+++++

Velíš – sobota 3. listopadu

v 16:00 mše svatá v kostele

po mši dušíčková pobožnost na hřbitově

+++++

Vracovice – čtvrtek 8. listopadu

15:30 dušíčková pobožnost na hřbitově

17:00 mše v kostele

+++++

Hradiště – sobota 3. listopadu

14:00 dušíčková pobožnost na hřbitově

+++++

Bedřichovice – sobota 3. listopadu

15:00 dušíčková pobožnost na hřbitově

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Vlašim, Husovo nám. 46, Vlašim, 258 01; <http://www.farnostvlasim.cz>, e-mail: vlasim.fara@seznam.cz
Příspěvky do časopisu se přijímají na adrese Smetanova.D@seznam.cz
Redakční rada: Dagmar Smetanová, Jaroslav Konečný, Klára Vondráčková, Václav Klimeš
Vychází 10x ročně, uzávěrka 20. dne v měsíci. Náklady na tisk: 8 Kč
Tisk GRAFFOTO, Vnoučkova 2008, Benešov, tel.: 317 725 605, <http://www.graffoto.cz/>